

ΜΙΧΑΗΛ ΨΕΛΛΟΥ

Λόγοι ἐπιτάριοι, Ἐγκώμια, καὶ ἕτερα.

A.

| Τοῦ αὐτοῦ. Ἐγκώμιον εἰς τὴν μητέρα αὐτοῦ. φ. 74.

Τῇ μητρὶ τὸ ἐγκώμιον, ἀλλ' οὐχ ὡς τεκούσῃ τὸν λόγον κατα-
χαρίζομαι, οὐδὲ τὴν εὐφημίαν πεφιλοτίμημαι· ἀλλὰ καὶ τῇ φύσει
τὸ δίκαιον ἀποδίδωμι ὄφλημα, καὶ τῇ ἀρετῇ τὴν πρέπουσαν εἰσά-
γω συνεισφορὰν, οὐχὶ διαίρων ἐκάτερα, ἀλλ' οὕτω τυχὸν διὰ μιᾶς
ὑποθέσεως, τὸ εἶδος ἀμφοῖν ἐπιμεριζόμενος· εἰ γὰρ καὶ διηρη-
μένον ἐκάτερον τοὺς ἐπαινέτας λόγους ἐφέλεκται, ἐκείνο μὲν διὰ
τὸ ἀναγκαῖον τῆς φύσεως, τοῦτο δὲ διὰ τὸ τῆς οὐσίας ἀξίωμα,
πῶς οὐ δεῖ συμπλακεῖσιν ἀλλήλοις, καὶ γενομένοις παρ' ἐκατέ-
ρων καλλίωσι, καὶ τοὺς ἐκ τῶν λόγων ἐπαινούς μετὰ τοῦ κρείτ-
τονος συνεισενγκεῖν σχήματος; οἷς γὰρ παρ' ἑαυτῶν ἐν μεγέθει
τὸ ἀγαθόν, τούτοις καὶ παρὰ τῶν εὐδοκιμούντων ἐν λόγοις λαμ-
πρότεραν δεῖ προσεῖναι τὴν εὐφημίαν, καὶ τόσω μᾶλλον, ὅσω περ
καὶ ὁ τὸν λόγον ἐξεργαζόμενος οὐκ ἄλλοτρίᾳ χρῆται τῇ πείρᾳ,
ἀλλ' οἰκείᾳ καὶ συγγενεῖ, ὅπερ καὶ ἡμῖν συμβέβηκεν εὖ ποιοῦν.

